изпитвалъ всякакъ свои страдания, всякакъ свои душа, какъ е
отдавалъ въ жертвенкаръ на свободата на народа своя съ великата злосфия.

Не оставена въ своятъ спомени за баща ми, Г. Цигановъ
обръща голяма внимание на една отъ най благородните
негови черти — неговата широка милосърдие, неговата съчувстви-
телна къмъ всички страдающи, къмъ всички страдаси,
на които никога не е отказвалъ дори нищо да
не, като е извеждалъ се е лишавалъ и отъ голѣмото
парче въ устатата си, за да го даде на другъ (нужди въ работа на другъ)
которо му е
простре. ~~съ ръка.~~ ~~Често пъти~~ ~~бивалъ е връщалъ~~ (вечерь) ~~въ него~~
~~отъ. Обикалялъ по сухо, по край море, самъ бивалъ~~
Но г. Цигановъ не е ималъ случай да яде ~~и друга една~~
~~слабость на баща ми~~ за друга една каквогодно хора
къмъ которо баща ми е ималъ голѣма слабость
и къмъ которо неговата му е била винаги разкрасена —
това е книгата. Ко Христовъ, най вече гръцкитѣ.
Книгитѣ е били ~~винаги~~ (винаги) тия любимитѣ произведения за
него, и къмъ той тия вече дългъ за ~~развитие на тия~~
~~такъ р~~ отова широко развитие на умътъ и умственитѣ
си способности которо, ~~е го въдигнали~~ отъ неговата
голѣмото гонозъние на (бъдещъ) казакъ-бунтовски силъ,
которо въ ученическитѣ си години, не отишелъ много по
малко отъ курсовъ на университета и гимназиятъ, го въ-
дигнаха ~~въ врата въ, го въдигнаха въ~~ на високо гоно-
жение за друге на времето си гръбъ ~~основу нашитѣ си~~
~~герои~~ първитѣ гоеръ на въродения а България и единъ
отъ тия владетитѣ нейни писатели лирероори. Желѣзната
у него за прочитане е била безмѣрна и баремъ съ стотъ
пъти, той е усвоявалъ всичко което е прочиталъ и тогиеся
книгитѣ которо отова му се господали за черпе не е били
съ специаленъ характеръ которо и не обичалъ защото му е ли-